USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **H. D. V.**, zastoupen Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí,** se sídlem Hradčanské náměstí 101/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2020, čj. 306593/2020-VO, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 8. 2022, čj. 16 A 103/2020-59,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **4 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Vratislava Polky, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zamítl jeho žalobu. Tou napadl v záhlaví uvedené rozhodnutí, kterým žalovaný k žádosti stěžovatele o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza shledal, že rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 7. 1. 2020, č. QHAB 2019 11 21 0004, je v souladu s § 20 odst. 5 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců.

[2] Dne 7. 11. 2022 doručil stěžovatel prostřednictvím svého zástupce Nejvyššímu správnímu soudu podání označené jako „Kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 8. 2022, čj. 16 A 103/2020 – zpětvzetí“, ve kterém uvedl, že podanou kasační stížnost bere výslovně a v celém rozsahu zpět. Zároveň soud požádal o vrácení zaplaceného soudního poplatku.

[3] V souladu s dispoziční zásadou, jíž je správní soudnictví ovládáno, navrhovatel (zde stěžovatel) disponuje řízením nebo jeho předmětem, a tedy může vzít svůj návrh zcela

nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (srov. § 37 odst. 4 s. ř. s.). Podle § 47 písm. a) s. ř. s., vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět, soud usnesením řízení zastaví.

[4] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

[6] S ohledem na danou procesní situaci musel Nejvyšší správní soud rozhodnout i o vrácení již zaplaceného soudního poplatku. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Soud je tak povinen mu vrátit soudní poplatek ve výši 4 000 Kč. Částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácena k rukám zástupce stěžovatele Mgr. Vratislava Polky, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. listopadu 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu